

הַנְהַגוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה

נוהגים להתענות בערב ראש השנה ומסגל למחילה של שלישי מהעונות לפי שהוא יום אחרון של השנה ונחשב כשב כל השנה.

יום ערב ראש השנה יפריש צדקה ק"ס (מאה ששים) פרוטות (מהרח"ו זיע"א) ועוד קל"ו (מאה שלושים ושש) פרוטות (מהר"ח פלאגי זיע"א) ויבקש מחילה מחברו שחטא בלפיו וילך לקבל ברכות הצדיקים. יטבל במקוה כפי סדר המובא בכה החיים (סי' תקפ"א ס"ק פ"ג) יעו"ש.

ויגמור תהלים פעם אחת ביום הראשון ופעם ב' ביום השני במנין כפ"ר וילמד אדרא זוטא ואדרא רבא, ובשעת הפעודה ילמד משניות ראש השנה (הגאחיד"א)

יזהר שלא לישן בימי ראש השנה ולכן יזהר לקום קדם עלות השחר שהוא מחמשת השפמות חיבות שיש בכל השנה פידוע (עבודת הקדש ור"ח פלאגי)

וישמר ויזהר בראש השנה מכעס והקפדה ומדברים בטלים כי הוא סימן טוב לכל השנה כלה (בן איש חי וכף החיים) כך יהיה בשמחה וביראת השם בחינת "וגילו ברעדה"

ויתאמץ להיזות באחדות ובענוה

שפזה יוצאים מן הדין בדימוס שגדול כח האחדות של הצבור וכמ"ש אלישע לשונמית מה יש לך לדבר אל המלך – מלכו של עולם והשיבתו "בתוך עמי אנכי יושבת" כלומר איני צריכה לזאת כיון שאני נכללת באחדות בתוך עמי.

ובעקר יש לבקש ביום הדין

שיתגלה מלכותו יתברך על כל העולם כולו

שיבן ביום זה ממליכים את ה' יתברך על כל הבריאה כלה "וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו וכו'" וממילא על ידי כך זוכין להושע בבני חיי ומזוני וכל טוב סלה (בשם הרבי מרוזין זיע"א).